

TỰ DO VÀ NHỮNG HẠT MƯA

Đoàn Khôi msc

Một buổi chiều về, trên con đường nọ, mưa lất phất trên những bãi cỏ xanh, tôi chợt thấy lòng như những hạt mưa kia: nhẹ nhàng, bay bổng và tự do giữa những gánh nặng cuộc đời. Giữa những giây phút ấy, tôi chợt nhớ về những kỉ niệm. Những ngày sắp Tết càng khiến cho những kỉ niệm càng dễ ulla về.

Những kỉ niệm về người thân bạn bè, về những lúc xa xưa còn bé. Những kỉ niệm an bình, những kỉ niệm buồn có khi không ai biết. Những kỉ niệm về ai đó đã không còn nữa, hay ai đó tuy vẫn còn đâu đây nhưng chỉ còn có thể bắt gặp qua những kỉ niệm.

Kỉ niệm giống như những hạt mưa. Có khi phảng phất đâu đây, lấm tấm dài trên mắt ai rồi nhẹ nhàng vụt mất. Có khi kỉ niệm tràn về mạnh mẽ như những cơn giông bão, những cơn mưa rào. Có những kỉ niệm được trân quý và được người ta ‘suy đi nghĩ lại trong lòng’ (Tin Mừng Lu-ca chương 2, câu 19 và 51).

Có những điều xảy ra con người ta thật khó có thể thông hiểu ngay. Có những kỉ niệm cứ theo mãi lòng người day dứt khó tả. Có những chuyện trong quá khứ đã dần trở nên một phần trong trái tim và con người theo thời gian.

Tác giả Tin Mừng Lu-ca sử dụng cụm từ ‘suy đi nghĩ lại’ cho Maria, tôi thiết nghĩ, là một lời mời gọi, nhắc nhở người đọc hãy luôn đọc những trang Tin Mừng bằng một thái độ tĩnh lặng và sâu lắng mới thấy được ‘chiều rộng, chiều dài, chiều cao và chiều sâu’ (thư gởi Tín Hữu Ê-phê-sô chương 3, câu 18) của Tin Mừng Đức Giê-su Ki-tô và sự huyền nhiệm trong sự hoạt động của Thánh Thần.

Nếu có một ngày nào đó, có ai đó viết lại những câu chuyện, những kỉ niệm cuộc đời của bạn và tôi, thiết nghĩ mỗi người chúng ta cũng phải nên đọc với một thái độ sâu lắng như thế. Hay có lúc nào đó chúng ta nghĩ suy về những kỉ niệm, quá khứ của mình, liệu rằng chúng ta có ‘suy đi nghĩ lại’ trong tâm tình tìm kiếm ý nghĩa và sự thật cho những gì đã xảy ra, đã qua đi với mình, hay quá khứ chỉ là những kỉ niệm đã chết đi theo thời gian không còn có ý nghĩa với chúng ta hôm nay nữa?

Bạn thân mến, sống lại với kỉ niệm không phải là níu giữ quá khứ nhưng mà là nhận biết và học hỏi từ quá khứ cho hiện tại và biến đổi tương lai.

Những ngày cuối năm âm lịch, chuẩn bị cho Tết Nguyên Đán, cũng là lúc chúng ta dễ dàng suy đi nghĩ lại cùng với Maria về những kỉ niệm đời sống và những gì đã xảy ra

trong suốt một năm qua. Những kỉ niệm ấy có thể khiến ta đau buồn, có thể khiến ta nuối tiếc. Cũng có khi chúng khiến cho lòng ta cảm thấy đầm ấm, bình an hay mừng vui trong tạ ơn.

Cho dầu kỉ niệm trong những hạt mưa kia có là gì đi nữa thì nó cũng là những giọt nước nuôi sống cõi lòng trong tâm hồn con người. Kỉ niệm có sức chứa đựng một sức sống. Sức sống đó không chỉ là sống về quá khứ nhưng còn là sức sống vươn tới tương lai trong sự tự do. Bởi lẽ một điều rằng: Nếu những hạt mưa kỉ niệm kia không được đón nhận, lòng người có khi sẽ sống mãi trong những cảm xúc bị kìm hãm từ quá khứ. Như thế, con người mất tự do và an bình. Còn nếu kỉ niệm được đón nhận bằng tất cả con tim và một cõi lòng rộng mở như lòng đất mẹ đón lấy những hạt mưa đầu mùa, một lúc nào đó trái tim con người sẽ nhảy mừng trong niềm vui của sự bình an như những hạt giống nảy mầm trên đất tốt. Sự sống mới bắt đầu từ quá khứ được chữa lành.

Những hạt mưa mang cho tôi nhiều cảm giác của tự do như được thả mình vào không gian mát lạnh kia. Những hạt mưa rơi lên tóc khiến tôi nhớ về những kỉ niệm có khi buồn nhưng đẹp, có khi đau nhưng tràn đầy sức sống và ý vị cuộc đời. Tự do khiến tôi thoát khỏi chính mình để tôi được bay bổng với sức mạnh và tình yêu mà Chúa đã gửi gắm nơi tôi và mỗi người chúng ta.

Lạy Chúa, xin cho con được như những giọt mưa kia: bay bổng và nhẹ nhàng với cuộc sống Chúa ban. Xin cho con được thấm sâu vào đất để đất trở nên phì nhiêu. Xin cho con rơi trên má những con người đang khắc khổ, khô héo trên đường đời của họ. Xin cho con được tan biến trong những tán cây kia để chúng được sống và sống dồi dào. Lạy Chúa, Chúa là những hạt mưa trong đời con. Xin cho con cũng là những hạt mưa trong đời của kẻ khác.